

შუა გზაზე მიტოვებული მოგება

მოსკოვი. ლენინის სახელობის ცენტრალური სტადიონი. 31 ოქტომბერი.

ცსკა – “დინამო” (თბილისი) – 3:2 (1:2).

ცსკა: შმუცი, უტკინი, ზვიაგინცევი, ისტომინი, კაპლიჩნი, ხისამუტდინოვი, დოლგოვი (დუდარენკო), კოპეიკინი, ფედოტოვი (პლახეტკო), პოლიკარპოვი, დოროფეევი.

“დინამო”: გოგია, მოძუაშვილი ჭელიძე, ხურცილავა, ებრალიძე, გავაშელი, მაჩაიძე, ასათიანი, გუცაევი, გ. ნოდია, ყიფიანი.

მსაჯი: ა. ივანოვი (ლენინგრადი).

დუბლიორები – 2:0 ცსკა-ს სასარგებლოდ.

ყოველთვის, როცა “ლელოს” რედაქცია მავალებს რეცენზიას თბილისის “დინამოს” რომელიმე მატჩზე მოსკოვში, შეშფოთებული მივდივარ სტადიონზე. არ იცი, როგორ ითამაშებენ სტუმრები: მაღალტექნიკურად, ტემპიანად, ლამაზად (რისთვისაც ასე გვიყვარს ეს გუნდი), თუ უნებისყოფოდ, უხალისოდ... ეს შეშფოთება მიპყრობდა ახლაც. არმიელებთან მატჩის წინ, მით უმეტეს, როცა მახსენდებოდა “დინამოს” ბოლო გამოსვლა ლენინგრადში...

მაგრამ წარმოიდგინეთ ცსკა-ს მდგომარეობაც, რომელიც საპრიზო ადგილის რეალურ პრეტენდენტად რჩება ახლაც, თუმცა მან ზედიზედ წააგო ბოლო სამი მატჩი (“არარატთან”, “ტორპედოსთან”, და მინსკის “დინამოსთან”).

ასეთ ვითარებაში ორივე მეტოქეს უნდა ეჩვენებინა მთელი თავისი შესაძლებლობანი, გამოეყვანა მაქსიმალური ენერჯია, რათა არ გაეშვა ხელიდან სამეულში მოხვედრის შანსი. მაგრამ მოლოდინის საწინააღმდეგოდ, როგორც მასპინძლებმა, ისე სტუმრებმაც, თამაში დაიწყო ნელ ტემპში, მშვიდად... იქმნებოდა შთაბეჭდილება, რომ ორივე მხარე ერთმანეთს ელოდა, რას იზამს მოწინააღმდეგეო.

აი, ამ მოლოდინში, მე-9 წუთზე, ხისამუტდინოვმა იხელთა მომენტი და საკმაოდ შორიდან მოულოდნელად დაარტყა კარში. გოგია ვერ მისწვდა ბურთს და ანგარიში გაიხსნა.

თბილისელები თითქოს არ აპირებდნენ თამაშის შეცვლას და უწინდებურად ნელა მოქმედებდნენ, მაგრამ მე-17 წუთზე ასევე მოულოდნელად იქნა გათამაშებული სწრაფი კომბინაცია ასათიანსა და ნოდის შორის და ამ უკანასკნელმა ზუსტად დაარტყა – 1:2. მოსკოველთა მეკარემ ამ მომენტში აშკარად სუსტად ითამაშა.

დინამოელთა შეტევები თანდათან გაძლიერდა. განხორციელდა რამდენიმე იერიში ცენტრალურ ზონაში და მას 36-ე წუთზე გოლიც მოჰყვა. ყიფიანისგან მიღებული ბურთი გუცაევმა ოსტატური დარტყმით გაგზავნა შორეულ კუთხეში – 2:1.

გამარჯვებით დამთავრებულ ტაიმს მეტი სიმხნევე და დამაჯერებლობა უნდა შეეტანა თბილისელთა რიგებში, მაგრამ ჩვენდა გასაოცრად პირიქით მოხდა. დინამოელებმა ძალიან სუსტად, უგეგმოდ ჩაატარეს მთელი მეორე ნახევარი. ისინი (განსაკუთრებით, ნახევარმცველები) გაუთავებლად, უსარგებლოდ, გაუმართლებლად ატარებდნენ ბურთს, ამუხრუჭებდნენ ტემპს და სისტემატურად კარგავდნენ გადაცემებს. სრულიად მარტივ პოზიციაშიც კი, როცა ხელის შემშლელი არავინ იყო, თბილისელები, როგორც წესი, არმიელ მოთამაშეებს აწვდიდნენ ბურთს, ამას გარდა, მთელი თამაში ცენტრში გადაჰქონდათ, და მაშინაც კი, როცა ფლანგებზე პარტნიორები იხსნებოდნენ, მათ უბრალოდ არავინ აქცევდა ყურადღებას. სტუმრებმა ვერ ჩაკეტეს დოლგოვის ნაცვლად მინდორზე გამოსული დუდარენკო და უიმედოდ წააგეს მეორე ტაიმი, მასთან ერთად, ეს უაღრესად მნიშვნელოვანი მატჩიც. თბილისის “დინამოს” შესვენების შემდეგ პირდაპირ ვერ იცნობდით...

ანგარიში 50-ე წუთზე გაქვითა კოპეიკინმა, – ეს იყო “დინამოს” მცველთა უხეში, მიუტევებელი შეცდომის შედეგი. გავიდა კიდევ 10 წუთი, კოპეიკინმა კვლავ იყოჩაღა და საუცხოო თავური დარტყმით დააწინაურა თავისი გუნდი.

მატჩის ბოლომდე საკმაოდ დრო იყო, მაგრამ იგი მოსკოველებმა უფრო ნაყოფიერად გამოიყენეს, ვიდრე სტუმრებმა, რომელთა კართანაც ბოლო წუთებზე არაერთი სახიფათო მომენტი შეიქმნა.

ვ. პავლოვი (ტელეფონით, ჩვენი კორ.).

“ლელო”, 22 ოქტომბერი, 1972 წ.